

TAFSIR AV Kapitel 53, an-Najm ~ Stjärnan

Kapitel 53 – an-Najm: Uppenbarelsens äkthet, avgudadyrkarnas misstag och Guds makt

---

Kapitel 53, an-Najm ~ Stjärnan

Beskrivning:

Uppenbarat i Mecka, kapitlet har 62 verser. Titeln är tagen från åkallelsen i den första versen: *"Vid stjärnan när den faller."* Detta är det första kapitlet som Profeten offentligt reciterade, och både troende och icke-troende föll ned i prostration i slutet.

Verserna 1-18 – Bekräftelse av uppenbarelsens äkthet och lovord till Sändebudet

I den första versen svär Gud vid stjärnorna för att bevisa för de icke-troende att Profeten Muhammad, må Guds nåd och välsignelser vara över

honom, var helt på den rätta vägen. Meckas folk var vittnen till att Profeten Muhammad under hela sitt liv aldrig hade varit inblandad i någon oanständig handling. Hans ärlighet var ett erkänt faktum; så varför tvivlade de nu, när han hade fört dem den sanna religionen från Gud, och spred falsk propaganda mot honom?

Eden vid stjärnorna och deras nedgång är också ett bevis på att liksom stjärnorna har en fast bana och aldrig avviker från sin väg, så följde Profeten stadigt uppenbarelsen från Gud. Liksom människor tar vägledning från stjärnorna i mörkret på land eller hav, bör vi följa Profeten med full tillit och med övertygelsen att han är den bästa människan i hela mänsklighetens historia, som praktiskt demonstrerade Guds rena och fullständiga religion.

Meckas icke-troende kallade Koranen en fabricering, men Gud varnar dem som tänker så. Till skillnad från vanliga människor styrdes Profeten Muhammad aldrig av egna begär till den grad att han kunde ha sagt eller gjort något som stred mot sanningen.

Gud säger att det inte var en engångshändelse att Profeten Muhammad såg ängeln Gabriel. Därför kan förnekarna inte ursäkta sig med att Profeten kanske misstagit sig. Han såg Gabriel en annan gång under himmelfärden, känd som *Miraj* eller *Nattresan*. Gud lät honom se många tecken på Sin makt, inklusive Paradiset och Helvetet, så att han kunde tala till människor med förstahandskunskap och erfarenhet när han spred Guds budskap och varnade dem för livets och dödens realiteter.

Verserna 19–31 – Gissningar hjälper inte mot sanningen

Lat, Uzza och Manat var forntida arabiska gudar. Lat fanns i Taif, Uzza nära Mecka och Manat nära Medina. Enligt populär tro var de Guds döttrar och därför dyrkade man dem.

Att göra stengudar och tillbe dem, kalla änglar för "Guds döttrar" och hoppas på att komma in i Paradiset genom rekommendationer är oseriösa föreställningar som kommer från ett sinne utan fruktan för Guds vrede. Det går inte att resonera med sådana människor, eftersom de inte lyssnar på förnuft. Det enda sättet att hantera dem är att undvika dem.

Verserna 32–41 – Förtydligande av de godas egenskaper och tillrättavisning av polyteisterna

Vi måste alltid hålla oss borta från stora synder och oanständigt beteende, förutom det som kallas *lamam* – små och tillfälliga felsteg. Till exempel om du råkar se något du inte borde se, ska du genast vända bort blicken och be Gud om förlåtelse. Det är alltså en liten avvikelse från strävan efter godhet. Vi måste försöka minska även dessa felsteg, men vi ska minnas att vi aldrig kan bli perfekta människor och därför alltid vara hoppfulla om Guds förlåtelse och aldrig ge upp vår strävan att bli de bästa representanterna för islam.

Gud påminner oss om att även om vi lyckas i denna strävan ska vi aldrig betrakta oss själva som rena, för vi är bara människor och endast Gud vet vårt sanna värde.

Polyteisterna i Mecka och judarna i Medina motsatte sig envist Profeten Muhammads lära och vägrade acceptera honom som Guds profet. Samtidigt kallade de sig själva följare av Ibrahim respektive Musa. Men om de verkligen kände till vad deras profeter hade lärt dem, borde det inte ha varit svårt att inse att Profeten Muhammad kallade dem till samma religion. De varnade dem för ansvar i livet efter döden.

Visste de inte att man bara får från detta liv det man strävar efter? Om alla deras ansträngningar är för denna värld och de inte gör något för livet efter döden, hur kan de då förvänta sig att bli belönade för något de inte har gjort?

Verserna 42–62 – Gud ensam styr universums angelägenheter

Varje händelse i denna värld uppstår från övernaturliga orsaker och ingen utom Gud kan få dem att ske. Lycka, sorg, liv, död, fortplantning, rikedom och fattigdom – allt detta är verk av en högsta makt. Han är den som gav oss livet och Han är den som ska ta det tillbaka. Vad borde då vårt mål vara om inte att använda detta liv för Honom?

Det finns inte mycket tid kvar; vi måste vända oss till Gud medan vi fortfarande kan, annars är Domedagen mycket nära. Den Dagen närmar sig och ingen kan rädda oss från dess plågor utom Gud.

[KAPITEL 53](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 54, al-Qamar ~ Månen](#)

[TAFSIR AV Kapitel 52, at-Tur ~ Berget Tur»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)